

Sygn. akt **XXVII Ca 2405/21**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Iwona Grzegorzewska
-----------------	-----------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2022r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w W.**

przeciwko (...) **z siedzibą w K.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 14 czerwca 2021 r., sygn. akt I C 972/20

1. oddala apelację;

2. zasądza od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz (...) z siedzibą w K. 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt XXVII Ca 2405/21

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2021 r. Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od powyższego orzeczenia powód wniósł apelację zaskarżając je w całości oraz zarzucając naruszenie:

1. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną i sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i wyprowadzenie z niego logicznie niepoprawnego wniosku, iż strajk personelu pozwanej stanowi okoliczność nadzwyczajną, zwalniającą przewoźnika lotniczego z obowiązku wypłaty odszkodowania,

2. art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia (...) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w odniesieniu do ustalonego w sprawie stanu faktycznego i uznanie, że strajk personelu pozwanej stanowi okoliczność nadzwyczajną, zwalniającą przewoźnika lotniczego z obowiązku wypłaty odszkodowania,

3. art. 14 preambuły Rozporządzenia UE nr 261/2004 poprzez błędne uznanie, iż strajk personelu pozwanej stanowi okoliczność nadzwyczajną, zwalniającą przewoźnika lotniczego z obowiązku wypłaty odszkodowania.

Wobec powyższego skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od powoda kwoty 600 EUR wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie za okres od dnia 13.12.2019 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania sądowego wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych za I i II instancję.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z uwagi na to, że niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym i Sąd odwoławczy nie przeprowadził postępowania dowodowego, stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. ograniczono uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne. Akceptuje również wnioski wywiedzione z tych ustaleń i ocenę prawną przedstawioną przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu naruszenia prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c., Sąd II instancji uznał go za chybiony.

Zgodnie z tym przepisem sąd ocenia zebrany materiał dowodowy w sposób swobodny. Zarzut naruszenia tego uprawnienia dla uznania, że był usprawiedliwiony wymaga, by rozumowanie sądu zostało uznane za sprzeczne z regułami logiki bądź z doświadczeniem życiowym. Jeżeli zaś z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu na podstawie tego samego materiału dowodowego dawały się wysnuć wnioski odmienne.

Podkreślić należy, że dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie wystarcza twierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie. W szczególności skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając.

Co więcej, skuteczne postawienie takiego zarzutu wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, gdyż to jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej, niż przyjął sąd, wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu. Zwalczenie oceny dowodów nie może polegać tylko na przedstawieniu własnej, korzystnej dla skarżącego wersji ustaleń opartej na jego subiektywnej ocenie, lecz konieczne jest przy posłużeniu się argumentami wyłącznie jurydycznymi wykazanie, że określone w art. 233 § 1 k.p.c. kryteria oceny wiarygodności i mocy dowodów zostały naruszone, co miało wpływ na wynik sprawy. Tego jednak w uzasadnieniu apelacji nie sposób się doszukać.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wyraził pogląd, iż strajk może stanowić nadzwyczajną, niezależną od przewoźnika przyczynę opóźnienia lub odwołania lotu w rozumieniu przepisów Rozporządzenia nr 261/2004, jeżeli przewoźnik nie mógł go racjonalnie przewidzieć i uwzględnić w ramach normalnego wykonywania działalności w danym czasie. Dla zwolnienia przewoźnika z odpowiedzialności za spóźniony lot w sytuacji, gdy

spóźnienie spowodowane jest strajkiem personelu przewoźnika decydujące znaczenia mają okoliczności konkretnego przypadku. Okoliczności te Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o przedłożony materiał dowodowy, dokonując jego oceny w sposób wszechstronny i pełny.

W ocenie Sądu Okręgowego skarżąca nie wskazała przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie, w szczególności zaś nie wykazała, aby ustalenia Sądu Rejonowego świadczyły o uchybieniu zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego.

Argumentacja apelacji stanowi wyraz przekonania strony o innej niż przyjął sąd, ocenie okoliczności faktycznych i znaczeniu poszczególnych dowodów, a jako taka nie stanowi o naruszeniu art. 233 § 1 k.p.c. Skarżąca nie wykazała także, aby ocena materiału dowodowego była rażąco wadliwa czy w sposób oczywisty błędna.

Z tych względów zarzuty te stanowią w rzeczywistości polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego.

Sąd odwoławczy ocenił, że chybiony jest również zarzut naruszenia art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, uznając, że wykładnia przesłanek prowadzących do zwolnienia przewoźnika lotniczego z obowiązku wypłaty rekompensaty (art. 7 Rozporządzenia) została przez Sąd I instancji dokonana w sposób prawidłowy.

Sąd Rejonowy przyjmując zwolnienie przewoźnika z odpowiedzialności podkreślił wystąpienie nadzwyczajnej okoliczności, niezależnej od samego przewoźnika, jaką niewątpliwie jest strajk pracowników, a także wskazał na podjęcie przez pozwanego wszelkich racjonalnych środków dla uniknięcia skutków tych okoliczności. Sąd Okręgowy podtrzymuje stanowisko Sądu I instancji, że przewoźnik nie miał realnej możliwości zapobiegnięcia strajkowi, który został zapowiedziany na 3 dni przed rozpoczęciem oraz trwał dwa dni, a swoim zakresem objął przeważającą część personelu pokładowego. Należy podkreślić, że od przewoźnika realnie nie można było oczekiwać, że przeciągu 2-3 dni zdoła zastąpić strajkujący personel pokładowy innymi równie dobrze wykwalifikowanymi pracownikami. Mimo faktu, iż pozwany uwzględnił żądania pracowników personelu, okoliczność ta nie powstrzymała przeprowadzenia strajku.

Uznać zatem należy, że Sąd Rejonowy analizując działania przewoźnika doszedł do słusznego przekonania, że nie był on w stanie zapobiec akcjom strajkowym swoich pracowników.

Z treści samego Rozporządzenia (punkt 14 preambuły) wynika, że zaistnienie okoliczności nadzwyczajnych może mieć miejsce w przypadku m.in. strajków mających wpływ na działalność przewoźnika.

W ocenie Sądu Okręgowego, okoliczności sprawy wskazują, że z taką sytuacją mamy do czynienia w zakresie odwołanego lotu poprzednika prawnego powoda. Z materiału dowodowego wynika, że przewoźnik o przewidzianej akcji strajkowej dowiedział się na krótko przed jej rozpoczęciem, a pomimo podjętych działań, pracownicy nie odstąpili od swoich planów, powodując poważne utrudnienia w działalności pozwanego przedsiębiorcy. Fakt, że strajk został zorganizowany przez zrzeszonych pracowników podmiotu powiązanego z pozwanym oraz, że w pewnym stopniu jest ryzykiem wpisanym w jego działalność, nie powoduje, że nie może być uznany za okoliczność nadzwyczajną, bowiem strajk taki ze względu na swój charakter i źródło nie wpisuje się w ramy normalnej działalności przewoźnika lotniczego i pozostaje poza jego faktyczną kontrolą. Taka okoliczność jak wskazał to trybunał w sprawie C- 549/07 kwalifikowana winna być jako okoliczność nadzwyczajna, o której mowa w powołanym Rozporządzeniu.

Niewątpliwie jednym z najważniejszych celów i założeń Rozporządzenia jest minimalizowanie trudności i niedogodności dla pasażerów wynikających z odwołania lotów, jednakże skala przeprowadzonego strajku, jego charakter oraz skutki zarówno dla samego przewoźnika jak i pasażerów prowadzą do wniosku, że był on okolicznością nadzwyczajną, a ustalenia Sądu Rejonowego w tym zakresie zasługują na pełną akceptację Sądu odwoławczego.

Należy mieć też na uwadze, że oczekiwanie, iż przewoźnik zdoła zastąpić strajkujący personel innymi pracownikami, tak aby zaplanowane loty odbyły się bez opóźnienia, biorąc pod uwagę rozmiar przedsiębiorstwa byłoby nieracjonalne. W ocenie Sądu Odwoławczego strona pozwana nie miała realnej możliwości, aby zapobiec organizacji strajku, a także jego negatywnym skutkom w zakresie wykonania zawartych z pasażerami umów przewozu.

W świetle powyższych rozważań, w ocenie Sądu Okręgowego, uprawione jest stanowisko, że odwołanie lotu powoda spowodowane było zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których strona pozwana nie mogła uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Sąd meirti prawidłowo zatem stwierdził wystąpienie w niniejszej sprawie przesłanki egzoneracyjnej wyłączającej odpowiedzialność przewoźnika lotniczego, a zatem zasadnie oddalił powództwo.

O kosztach procesu w instancji odwoławczej orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265).